

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLARI BİRLEŞİN!

 İşçi Köylü Kurtuluşu

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

İBRAHİM KAYPAKKAYA KOMÜNİST ÖNDERLİĞİN MANİFESTOSUDUR!

Mayıs ayı bir yanı bahara kesen bir yanı kışa dönüşmüş tarihsel bir öneme sahiptir. 18 Mayıs 1973 Önder yoldaş İbrahim Kaypakkaya'nın katledilmesiyle partimiz ve enternasyonal proletaryanın bir yanı kışa kesti. Ancak Kaypakkaya örgütlediği parti ile gösterdiği direnişle bir önderlik manifestosu yazarak baharın umudunu yeşertmeyi başardı. Şimdi onu kaybedişimizin 44. yılını bir yanımız hüznle, bir yanımız umuda kesilmiş ama ille de kararlı ve sebatkar bir kavga azmiyle anıyoruz.

Kaypakkaya karanlığın içinde büyük bir isyan ateşi yakmayı başardı. O örgütlediği parti ve gösterdiği direnişle ardında kalan ezilen halkın onbinlercesinin kadın ve oğullarının yüreğine devrim ateşini düşürmeyi başarmıştır. O sadece devrim ateşi yakmamıştır aynı zamanda Komünizmin kızıl sancağını yeniden en yükseklere ve herkesin gözü önünde çekmiştir.

İbrahim yoldaş arkasında örgütlediği bir parti, yüzlerce sayfa teorik metin ve çelişkilere yaklaşımda bir yöntem miras bıraktı. O ideolojik temelleri sağlam bir partiyi örgütlemeyi her şeyden çok önemsendi. Bu önemliydi çünkü Komünizm davası ve ihtilalci çizgi sınıf mücadelesinin oldukça zorlu aşamalarıyla baş etme gücünü bu temelden alabilirdi.

O biliyordu sağlam Komünist partiler bazen revizyonist, oportünist ve reformist düşüncelerin kuşatması altında teslimiyet bayrağını çekebiliyordu. O yaşarken, Lenin'in Bolşevik Partisi Revizyonist önderliğin kuşatması altında, sosyalizmin "Ana Yurdu" Sovyetler Birliğini bir emperyalist gerici devlete hızla dönüştürüyordu. Onlarca anlı şanlı Komünist Partisi revizyonizmin batağına saplanmış ve burjuva karargahlara dönüştürülmüştü bile. Başkan Mao; "Kimin kazanacağı belli değil. Proletarya mı burjuvazi mi?" diyerek Kaypakkaya'nın devrimci-komünist kaygılarına rehber olmuştu bile. Bu yüzdendir ki kısa ömrünün her anını, her dakikasını ideolojik olarak sağlam, cüretkar, ihtilalci ve gerçeğin açığa çıkarılmasına odaklanmış bir parti yaratma mücadelesine adadı. Bunu son nefesine kadar hayata geçirdi.

Partimiz esasta onun çizgisinden asla sapmadı. Ancak onun komünist çizgisini örgütleme de yeterince yaratıcı ve üretken olamadı. Özellikle Devrimi örgütleme de yetersiz kaldı, devrimci sürecin ihtiyaçlarına istediği düzeyde yanıt olamadı, açmazlara ve sorunlara karşı derinleşmiş teorik açılımlarda eksik kaldı ama bir şeyde yetersiz değildi o da devrimci çizgi ve komünizm davasının sürdürülmesinde.

Mao'nun "akıntıya karşı yüzme cesareti gösterin" öğüdünü partimiz büyük bir inanç ve kararlılıkla hayata geçirdi. Devrime ve komünizme karşı gelişen her türlü karşı-devrimci düşman akınına göğüs gerdi. Devrimci çizgiye yönelen revizyonist, oportünist ve reformist kuşatmalara prim vermedi ve ideolojik mücadeleden geri durmadı. Partimiz 45 yıllık mücadele döneminin 30 yılını sınıf mücadelesinin mevzilerini terk etmeye zorlayan emperyalist ve gerici burjuva akımların saldırılarına göğüs gererek geçirdi. Bu açıdan partimizin tarihi aynı zamanda bir başarı tarihidir. Zor şartlarda ve koşullarda tarihsel misyonunu oynamış, akıma karşı cesaretle ve cüretle yüzmeyi başarmıştır.

Şimdi bu başarıyı inkar etmeye çalışarak partimizi kuşatmaya çalışan, devrimci-komünist çizgimizi burjuva reformist aşıyla bozmaya çalışan bir akımla yüz yüzeyiz. Ve bir kez daha politika belirlemede, uzun süreli halk savaşı çizgisinde ve MLM ideolojinin savunulmasında partimiz bir teste tabi tutulmaktadır. Bir kez daha Kaypakkaya çizgisi "yenilikçilik" ve "artık farklı şeyler söylemek lazım" denilerek ruhu parçalanmaya çalışılmaktadır. Bir kez daha ateş çemberinden geçmekteyiz.

Bir kez daha partimiz bu çemberde sınanmaktadır. Bir kez daha yanlışlar, hatalı çizgiler "kitleler öyle düşünüyor" denilerek hakim hale getirilmeye çalışılıyor. Ve bir kez daha komünistler kıskançlıkla partimizi, onun bütünlüğünü, Bolşevik yapısını, örgüt ve önderlik diyalektiğini koruma, güçlendirme mücadelesi yürütüyor.

Partimiz bu defa bu süreci aynı zamanda devrimci durumun daha olgun olduğu, işçi sınıfının ve ezilen halk yığınlarının umut ve heyecanla ölü toprağını üzerinden atmaya çalıştığı bir dönemde yaşıyor. Kaos ve karmaşanın hükümran olduğu bir dönem. "Gök kubbenin altında kaos var, koşullar mükemmel" diye bu süreçleri tanımlayan Komünist Usta Mao yoldaşın öğrencileri olarak meselelere yaklaşıyoruz. Kendimizle hesaplaşarak ilerleyeceğimiz, komünist çizgimizi korurken hata ve zaaflarımızdan o çizgiyi yeniden üretmeyi başararak arınacağımız bir süreç içindeyiz.

Partimiz içinden geçtiği boğucu, yıpratıcı ve karmaşık süreci kendini geliştirerek, daha fazla önderleşerek atlatmakla yükümlü kılınmıştır. Çünkü hala Kaypakkaya'nın cüreti, bize bıraktığı yöntemi ve MLM silahı bizim elimizdedir.

Önder Kaypakkaya tarih ve toplum bilimi olan MLM'yi somut koşullara uyarlamayı başaran bir önderlik kabiliyetine sahiptir. Bu anlamda diyalektik-tarihsel materyalist kavrayışı genç yaşına rağmen üst düzeydedir. İhtilalci çizginin oluşturulmasında reformizmle ve revizyonizmle keskin bir mücadeleyi sürdürmekte tereddütsüzdür. Onun teorisi ve ihtilalci politik çizgisi bu kavga ile gelişkinlik kazanmış, olgunlaşmış ve ayakları üzerine dikilmiştir.

O toplumsal ekonomik ve sosyal yapının korunarak bir tarihsel ilerleme olmayacağını en iyi bilenlerdendir. Bu yüzdende iyileştirmelere dayalı Reformist çizgiyle arasına kalın bir çizgi çekmiştir. Kaypakkaya Marks'ın iyi bir öğrencisidir. Marks'ın "Hak; hiçbir zaman toplumun ekonomik yapısından ve onun tarafından şekillendirilen kültürel gelişimden daha yüksek olamaz" tespitine uygun olarak çelişkilere yaklaşmış ve ufuk çizgisini çizmiştir. Var olan sistemi köklü şekilde değiştirmedikimiz ona yönelen bir siyasal perspektif benimsemediğimiz sürece önünde-sonunda onun ezici dinamikleri içine hapsolmaktan kurtulamayacağımızı en üst düzeyde bir kavrayışa dönüştürmüştür. Bu yüzden siyasal iktidar meselesinde berrak bir kafaya sahiptir. O Lenin'den bu dersleri çıkarmıştır.

Bu yüzdendir ki "aşamalı gelişim"e, "ekonomizme" ve "kendiliğindenliğe" karşı amasız fakatsız bir ideolojik duruş içinde olmuştur. Hak arayışı mücadelesinin zorunluluğunu kavrarken bunun sınırlarının ne olduğunu pratik duruşu ile ortaya koymuştur. O sadece klasik reformizme ve ekonomizme değil "silahlı ekonomizme" karşıda ideolojik konumlanışını oldukça berrak bir duruşla belirlemiştir. Fokoculuk bu anlamda onun ideolojik olarak yöneldiği bir çizgi olmuş, Halk Savaşı çizgisini buna karşı mücadele ile de şekillendirmiştir. Bu yüzdendir ki içinde bulunduğu örgütlenmelerin sınıfsal karakterlerini ve onların reformist ve revizyonist çizgilerini tespit ederek yadsımıştır. Verili koşullarda hep en ileri düzeyde örgütlenerek olumlu ancak ideolojik mücadele ve kopuşla aynı zamanda yadsımıştır. TİP süreci, PDA süreci bunun canlı örnekleridir.

Kaypakkaya Sovyetlerin revizyonizm önderliğinde "sosyalizmde geri dönüşlerin", "kapitalizmin inşa edildiği" bir süreçten geçmiştir. O bu sorunlar karşısında estirmeye çalışılan gerici Revizyonist, Reformist akımlara karşı Maoizmin rehberliğini benimsemiştir. Devrimci-komünist çizgisi bu ideolojik mücadele içinde şekillenmiş ve perçinlenmiştir. Son 30 yılda ise bu gerici rüzgar yıkılmış "Sosyal-emperyalizm", beyaz bayrağı çekmiş Çin'in durumu ile daha güçlü esmektedir.

Tamda bu rüzgarın devam ettiği ama daha çok sorgulandığı koşullarda **Büyük Ekim Devrimi'nin 100. Yılına girmekteyiz.** Büyük Ekim Devrimi emperyalist-kapitalist sistem tarafından işçi sınıfını ve ezilen halk yığınlarını cehenneme mahkum etmeye karşı "cennetin zapt edilmesi"dir. Ve kazanılmış cennetimiz bir kez daha zebaniler tarafından gasp edilmiştir. Ancak Ekim Devrimi, Ütopyamızın bir gerçek, cehennemin ise cennete dönüştürülebileceğinin 100 yıl öncesinden ispat edilmesidir. Ve şimdi yeniden cenneti zapt etmek, ama daha deneyimli, dersler çıkarmış olarak ve hiç kuşkusuz zebanilere geri vermemek üzere bir zapt etme mücadelesi sürdürme sorumluluğu altındayız. Tarih önümüze bu görevi koymaktadır. Enternasyonal Proletaryanın elinde Marksizm-Leninizm-Maoizm silahı bu kudretli görevi yerine getirmek için hala sapasağlam durmaktadır. Bu görev yerine getirilmelidir ve hiç kuşku yok ki mutlaka getirilecektir!

Büyük Ekim Devrimi ile başlayan Emperyalizm ve Proleter Devrimler Çağının'da 100. Yılındayız. Bu çağın özelliklerine uygun olarak Kaypakkaya Partimizi örgütlemiş, şekillendirmiş ve teorik temellerini oluşturmuştur. Ancak Ekim Devrimi'nin sadece bir yıkıntıdan ibaret olduğunu, tarihsel olarak geçerliliğini yitirdiğini düşünen tüm ahmak burjuva saldırılarına karşı onun hala güncel, gerçek ve yeniden ama daha güçlü deneyimlerle mümkün olduğunu biz biliyoruz.

Kaypakkaya bu açıdan Ekim Devrimi'nin coşkun ve fethetme ruhuyla partimizi örgütlemiştir. O'nu Büyük Ekim Devrimi'nin 100. Yılında Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda yaşayan ruhu ilan etmemizin önünde hiçbir engel yoktur.

Ezilen azametli kitleler düne göre daha fazla devrime ihtiyaç duymaktadır. Kulaklarını daha fazla devrimci teoriye ve politikaya kabartmakta, gözleri daha fazla devrimci pratik ve umut aramaktadır. Partimiz bu keskinleşen çelişkiler içinde bu ihtiyaca yanıt olmaya kendini zorunlu yazmalıdır. Kendi yetmezlikleriyle hesaplaşan, eksikliklerini devrimci pratik ile kapatan, sürecin gelişmelerini MLM teoriyle inceleyen ve devrimci sonuçlar çıkararak ısrarcı olan tutumunu kararlı bir rotaya sokmak zorundadır. Partimizde bu irade vardır. Bunu yapacaktır. Devrim için büyüyen, serpilerek olanakları proletaryanın çıkarları doğrultusunda ve onun önderliğinde ilerleme ve gelişme şekline büründürecektir. Savaşçı bir partiye yakışacak şekilde sorunlarını yine savaşın içinde, onun emrettiği şekilde aşacaktır. Kirini, pasını devrimci savaşım, onun suyuyla temizleyecektir.

Partimizin, içte ve dışta yaşanan en olumsuz koşullarda asla unutmadığı bir şey vardır: **KURULUŞU NASIL TARİHSEL BİR ZORUNLULUK OLARAK ORTAYA ÇIKTIYSA, SORUNLARIN ÜSTESİNDEN GELMESİDE AYNI TARİHSEL ZORUNLULUKLA ŞEKİLLENİR.** Partimizin tarih bilinci karartılmayacak, komünist damarları kesilemeyecek kadar güçlüdür. Ortaya çıkan her çelişkiyi MLM yöntemle çözüm mücadelesi vermek biliyoruz ki sınıf mücadelesinde ki kabiliyetlerimizi ve önderlik kapasitemizi arttıracaktır. Ve biz şimdi tüm benliğimizle bu yetkinleşme, gelişme ve sıçrama olanaklarına odaklanmış durumdayız.

Bugünün yaşanan hiçbir olumsuzluğu bizi umutsuzlaştırmıyor. Hiçbir gelişme bizi eylemde duraklatmaya muktedir olamayacak. Biz Lenin'den bir şey öğrendik 'Eylem'de duraklama ölüm demektir.' Devrimci eylemimiz komünist bilincimizin rehberliğinde, kendi gerçekliğimizde, öncelikli sorun ve ihtiyaçlarımızda ve anın gereksinimlerine göre durmaksızın şekillenmektedir.

Partimiz bu bilinçle savaşmakta, sorunlarıyla boğuşmakta, yüzünü sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına dönerek şekillenmektedir. Biz geleceği kuşanarak, Kaypakkaya'nın cüret ve hamleciliğini rehber edinerek tüm umutsuzluğa ve yılgınlığa karşı KIZIL BAYRAĞI heyecan ve coşkuyla dalgalandırmaya devam edeceğiz.

- **Şan Olsun 44 Yıl Önce Bozkırı Tutuşturan Önder Yoldaşımıza!**
- **Kaypakkaya'yı Anmak Savaşmaksa Savaşmakta Ardılı Olmaktır!**
- **Şehit Namırın! Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!**
- **Büyük Ekim Devrimi'nin 100. Yılında Şan Olsun Enternasyonal Proletaryanın Kızıl Güzergahına!**
- **Şan Olsun Marksizm-Leninizm-Maoizme!**
- **Yaşasın Halk Savaşı!**
- **Yaşasın Partimiz TKP/ML, Önderliğindeki TİKKO, TMLGB!**

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ / MARKSİST LENİNİST – MERKEZ KOMİTESİ

MAYIS 2017